

Tweede Kamer moet reces afschaffen

Posted on 7 september 2022 by Paul Verburgt

Gisteren liep het zomerreces van de Tweede Kamer af. Het begon op 8 juli en eindigde dus op 6 september. Een reces van acht weken. Dat is niet mis.

Tel daar nog anderhalve week voorjaarsreces bij op, anderhalve week herfstreces en drie weken kerstreces en je zit zomaar op 14 weken. Elk jaar weer en in verkiezingsjaren nog veel meer.

Wie dit soort getallen op een verjaardagspartijtje noemt, kan rekenen op veel gefoeter. *Stelletje uitvreters* is wel de vriendelijkste kwalificatie die de Geachte Afgevaardigden virtueel naar hun hoofd geslingerd krijgen.

Kamerleden krijgen ook geen salaris, maar een schadeloosstelling. Ook dat wil op verjaardagen wel tot verontwaardiging leiden: *Hallo! Ze moeten ons schadeloosstellen, stelletje (vul maar in)!*

Laura Bromet kon op tijd op vakantie

Het is misschien wat ruw, maar niet helemaal onbegrijpelijk. Het oogt allemaal erg

bevoorrecht en dat lusten we niet in deze tijd en al helemaal niet van onze autoriteiten. Temeer niet omdat ze zich de grootste moeite getroosten om 'heel gewoon' over te komen en daarom vinden we dit dus ook nog eens hypocriet.

Is reces het chique woord voor vakantie? Hier moeten we precies zijn. Nee, het is formeel geen vakantie en ja, veel Kamerleden doen wel alsof het vakantie is.

Toen Pieter Omtzigt in juni voorstelde om het reces drie weken uit te stellen om te debatteren over de dreigende verarming van talloze gezinnen, wilde GroenLinks-Kamerlid Laura Bromet daar niets van weten. 'Ik weet niet wat mijn gezin daarvan vindt', zei ze. Haar bevoorrechte gezin tegenover al die arme gezinnen, fijngevoelig is anders. Ze kreeg desalniettemin bijval van de meerderheid van de Kamer en zo kon ze op tijd op vakantie.

Terzijde: en wat voor een vakantie! Niet een CO2-verantwoord tripje op de fiets naar Zeeland, maar in het vliegtuig naar Nieuw-Zeeland, de hele familie. Hier praat je niet meer van ecologische *footprints*, maar van milieukundig stampvoeten. Maar niets persoonlijks hoor, want ook PvdA-collega Attje Kuiken nam het vliegtuig en vele anderen net zo goed.

Niet overwerkt

Formeel is reces geen vakantie, maar een periode waarin de Kamer niet plenair vergadert. *Het werk gaat gewoon door*, zeggen onze volksvertegenwoordigers graag en verwijzen dan naar de commissievergaderingen die nog wel (kunnen) plaatsvinden.

Ik wil niet flauw zijn, maar wie het vergaderrooster bekijkt hoeft niet bang te zijn dat de dames en heren overwerkt zijn geraakt. Het waren vooral emailprocedures en die kunnen vanaf huis/hotel/zwembad worden verricht.

En dat spoeddebat over het stikstofinterview van Wopke Hoekstra op 23 augustus dan? Daarvoor kwamen ze toch terug van reces? Het lijkt me geen argument: voor zo'n rel kun je ze zelfs midden in de nacht wakker maken.

Stage in de realiteit

Er zijn Kamerleden die van het reces gebruik maken om – wat ze noemen – stage te lopen bij ons, gewone stervelingen. Wie herinnert zich niet Diederik Samsom die een paar nachten met straatcoaches meeliep en zich vervolgens in ongepolijste taal over de doelgroep uitliet: ‘Marokkaanse jongeren hebben een etnisch monopolie op straatoverlast.’

De realiteit, het valt niet mee.

Overigens, niets dan lof voor dit soort stages. Al valt op dat er altijd wel geheel toevallig een fotograaf in de buurt is die een actiefoto kan maken. Maar wees mild. Het is geen ijdelheid, het is een verweer: *Denk niet dat ik op mijn luie krent zit, ik werk aan uw heil.*

Het laatste wat u en ik willen, is hier de indruk bevestigen die bij anderen kennelijk leeft, dat Kamerleden uitvreeters zijn. Ze werken hard en ondank is hun loon. Daar mag best wat ontspanning tegenover staan.

Disfunctioneel

Omgekeerd zullen de Kamerleden inmiddels wel doorhebben dat wij weinig begrip kunnen opbrengen voor het reces, die collectieve vakantie, die bouwvak voor parlementariërs.

In de afgelopen weken is gebleken hoe disfunctioneel het is dat de Kamer op reces was. En niet alleen de Kamer. Ook de ministers waren op reces. Twee maanden lang. De politiek stond op de waakvlam, terwijl de ene na de andere crisis over ons land spoelde, veelal door diezelfde ministers veroorzaakt.

Ze waren er gewoon niet. In het niets verdwenen. Op één stakker na, minister van Binnenlandse Zaken Hanke Bruins Slot, die haar 19 collega's moest vervangen en dat zo stuntelig deed, dat ze beter ook op vakantie had kunnen gaan.

Beschamende vertoning

Zo nu en dan mochten wij een tweetje ontvangen, meestal vermanend (premier

Rutte, minister Van der Wal), soms provocerend (de D66'ers Jan Paternotte en Tjeerd de Groot) of volledig buiten de orde (minister Kaag over Libanon). Verder wat strooigoed van volksvertegenwoordigers die zich met het stikstofdossier hebben klemgereden zoals CDA'er Derk Boswijk. En dan natuurlijk onze vaste VVD-vakantiekraacht, jarenlang Dilan Yesilgöz, daarna Bente Becker en dit jaar voor het eerst Ruben Brekelmans, over keiharde asielmaatregelen.

Een beschamende vertoning die wel duidelijk maakt dat het reces *de facto* een vakantie is, of nee, een collectieve werkonderbreking. En dat wordt niet goed gemaakt, maar juist geaccentueerd door een paar harde doorwerkers zoals Pieter Omtzigt.

Tips

Dat moet en kan anders. Ik eindig daarom met een setje gratis tips, die inderdaad erg veel weg hebben van wat onder gewone mensen gebruikelijk is.

1. Schaf het reces af.
2. Hanteer het motto: de winkel is altijd open. Anders gezegd, de Kamer is altijd aan het werk. Dus met alles erop en eraan, plenaire debatten, commissievergaderingen, met alle/zoveel mogelijk Kamerleden en hun medewerkers.
3. Kamerleden hebben evenveel vakantiedagen als (fulltime) Rijksambtenaren.
4. Maak vakantieroosters voor Kamerleden waarbij in vakantieperiodes altijd minimaal 65% van hen zichtbaar en aanwezig is (en dat is wat anders dan 'oproepbaar' van hun vakantieadres of 'elektronisch beschikbaar' op dat adres).
5. Het kabinet schrapt ook zijn reces, hanteert de vakantieregeling van Rijksambtenaren, maakt een vakantierooster en werkt gewoon door, zichtbaar en fysiek aanwezig, dus niet al twitterend vanuit een zonnestoel op een tropisch eiland.
6. Er is geen enkele wettelijke belemmering om dit snel te regelen, Kamer en kabinet zijn zelf bevoegd.

Onze autoriteiten worden graag als normale mensen gezien. Zie hier een mooie kans!

Wynia's Week zorgt 104 keer per jaar voor onafhankelijke, ongebonden berichtgeving. De donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!